Minister
Sportu i Turystyki

DT-WLRRT.050.16.2026

Warszawa, dnia 13 lipca 2026 r.

[redacted]

Szanowny Panie,

w związku z wniesioną przez Pana petycją z dnia 17 czerwca 2026 r. w przedmiocie „usunięcia luki prawnej dotyczącej komercyjnej organizacji polowań jako usług turystycznych" uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Na wstępie należy wskazać, że minister właściwy do spraw turystyki sprawuje nadzór nad rynkiem turystycznym oraz prowadzi prace legislacyjne w zakresie regulacji rynku turystycznego. W szczególności dotyczy to ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 2211, z późn. zm.), dalej: „uoitiput" lub „ustawa", która określa zasady wykonywania działalności gospodarczej w sektorze turystycznym, reguluje umowy o udział w imprezach turystycznych oraz ustanawia zasady ochrony podróżnych na wypadek niewypłacalności organizatora turystyki lub przedsiębiorcy ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych. W zakresie stosowania przepisów uoitiput minister właściwy do spraw turystyki jest organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach dotyczących m.in. orzeczonych zakazów działalności organizatora turystyki i podmiotu ułatwiającego nabywanie powiązanych usług turystycznych.

Należy również wyjaśnić podstawowe zagadnienia wynikające ze wskazanej ustawy.

Uoitiput definiuje organizatora turystyki jako przedsiębiorcę turystycznego, który tworzy i sprzedaje lub oferuje do sprzedaży imprezy turystyczne – samodzielnie, wspólnie z innym przedsiębiorcą albo za jego pośrednictwem

tel.: 222 663 264
kontakt@msit.gov.pl
www.gov.pl/sport

ul. Senatorska 14
00-082 Warszawa

– a także przedsiębiorcę przekazującego dane podróżnego innemu przedsiębiorcy turystycznemu na zasadach określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. e uoitiput.

Do uznania danego świadczenia za imprezę turystyczną dochodzi w przypadku połączenia co najmniej dwóch usług turystycznych przez jednego przedsiębiorcę turystycznego, również na żądanie podróżnego lub zgodnie z dokonanym przez niego wyborem, przed zawarciem umowy obejmującej wszystkie usługi. Za imprezę turystyczną mogą zostać uznane także usługi objęte odrębnymi umowami z poszczególnymi dostawcami, jeżeli są one nabywane w ramach jednego procesu sprzedaży, oferowane lub sprzedawane za łączną cenę, reklamowane bądź sprzedawane jako pakiet turystyczny albo gdy podróżny uzyskuje możliwość wyboru spośród różnych usług po zawarciu umowy. Kwalifikacja taka może również nastąpić w przypadku wykorzystania powiązanych procesów rezerwacji online, jeżeli w ramach tych procesów pomiędzy przedsiębiorcami przekazywane są dane podróżnego, a zawarcie kolejnej umowy następuje w krótkim czasie od potwierdzenia pierwszej rezerwacji.

W odniesieniu do przedstawionych pytań oraz wątpliwości należy wskazać, że poszczególne kwestie, o ile podlegają reżimowi uoitiput, zostały uregulowane w przepisach ustawy. Jednocześnie ustawodawca przewidział trzy przesłanki wyłączające stosowanie ustawy, przy czym muszą one występować łącznie.

Przesłanki wyłączające stosowanie uoitiput, zgodnie z art. 3 tej ustawy obejmują:

1. charakter okazjonalny – organizowanie produktów turystycznych w formie imprez turystycznych lub powiązanych usług turystycznych nie częściej niż kilka razy w ciągu roku. Należy jednak podkreślić, że samo przekroczenie tego ilościowego progu nie zawsze prowadzi do utraty przymiotu okazjonalności. Ocena okazjonalnego charakteru działalności powinna być dokonywana z uwzględnieniem całokształtu okoliczności faktycznych konkretnego przypadku;
2. charakter niezarobkowy – określony produkt turystyczny nie przynosi organizatorowi zysku. Należy jednak wskazać, że brak zarobkowego charakteru działalności nie przesądza automatycznie o tym, iż dana aktywność nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Zarobkowość nie jest bowiem rozumiana wyłącznie jako faktyczne osiąganie zysku, lecz także jako potencjalna zdolność działalności do

generowania przychodu lub funkcjonowanie w warunkach rynkowych, nawet jeśli ewentualna nadwyżka nie jest przeznaczana do podziału;

3. skierowanie imprezy do określonej grupy podróżnych – przesłanka ta jest spełniona wówczas, gdy wydarzenie kierowane jest do podmiotów wchodzących w skład określonej struktury organizacyjnej, a także do jej faktycznych lub potencjalnych kontrahentów bądź beneficjentów. Nie znajduje ona natomiast zastosowania w sytuacji, gdy wydarzenie organizowane przez stowarzyszenie lub fundację ma charakter otwarty i jest adresowane do nieoznaczonego kręgu odbiorców.

Odnosząc się do pytania, „czy przepisy uoitiput wystarczająco chronią osoby korzystające ze zorganizowanych wypraw łowieckich", należy wskazać, że w przypadku gdy dana działalność podlega przepisom ustawy, art. 7 uoitiput określa obowiązki organizatorów turystyki zarówno wobec organów administracji publicznej, jak i podróżnych. Przepis ten reguluje m.in. procedury na wypadek niewypłacalności, obowiązki deklaracyjne, obowiązek prowadzenia wykazu umów oraz obowiązek posiadania zabezpieczenia finansowego.

Jednocześnie uoitiput nie przewiduje szczególnych regulacji odnoszących się do bezpieczeństwa uczestników wypraw łowieckich. Kwestie bezpieczeństwa podczas wykonywania polowań regulują przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Dodatkowe obowiązki stron związane z organizacją imprezy mogą być określone w umowie o udział w imprezie turystycznej lub w ramach powiązanej usługi turystycznej.

Odnosząc się do pytania, „czy przedsiębiorcy oferujący udział w polowaniach, w tym polowaniach zagranicznych, mogą konstruować swoją ofertę w sposób pozwalający uniknąć obowiązku wpisu do Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych, mimo że z perspektywy klienta nabywana usługa może mieć charakter zorganizowanego wyjazdu", należy wskazać, że nie każdy wyjazd podlega reżimowi uoitiput. Jednocześnie Ministerstwo całkowicie odradza wskazane praktyki tj. takie konstruowanie umów z klientami, który „pozwoli uniknąć obowiązku wpisu do Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych". Ustawa przewiduje określone wyłączenia. Ocena, czy w konkretnym stanie faktycznym zachodzą przesłanki wyłączające stosowanie uoitiput, wymaga

tel.: 222 663 264
kontakt@msit.gov.pl
www.gov.pl/sport

ul. Senatorska 14
00-082 Warszawa

każdorazowo indywidualnej analizy okoliczności danej sprawy. To przedsiębiorca tworząc dany produkt turystyczny, odnosząc go do ogólnie przyjętego przez siebie modelu biznesowego ma obowiązek rozważenia, czy w jego przypadku zachodzi lub nie zachodzi obowiązek uzyskania wpisu do rejestru organizatorów turystyki i przedsiębiorców ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych (dalej: „rejestr"). Zgodnie bowiem z art. 22 ust. 2 uoitiput działalność w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz ułatwiania nabywania powiązanych usług turystycznych wymaga uzyskania wpisu do rejestru. Należy dodatkowo pamiętać, że zgodnie z art. 30 ust. 2 uoitiput minister właściwy do spraw turystyki oraz marszałek województwa są upoważnieni do kontroli działalności w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz ułatwiania nabywania powiązanych usług turystycznych przez podmioty niezgłoszone do rejestru w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy prowadzona działalność wymaga posiadania wpisu do rejestru.

Odnosząc się z kolei do postulatu nowelizacji przepisów w taki sposób, „aby każdy przedsiębiorca odpłatnie organizujący udział w polowaniu lub pośredniczący w organizacji udziału w polowaniu podlegał jednoznacznemu obowiązkowi wpisu do właściwego publicznego rejestru oraz obowiązkowi posiadania zabezpieczenia finansowego w przypadku roszczeń klientów", należy wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy, a przede wszystkim powiązanie obowiązków wynikających z uoitiput z tworzeniem i oferowaniem imprez turystycznych, a także z samą konstrukcją umowy o udział w imprezie turystycznej nie pozwalają na formułowanie takich wyłączeń „podmiotowych". Jedyne wyłączenia podmiotowe, na których formułowanie pozwala Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG zostały zawarte, w art. 3 uoitiput i przywołane powyżej.

Obowiązki informacyjne wobec podróżnych zostały szczegółowo określone w rozdziale 6 uoitiput zatytułowanym „Obowiązki informacyjne wobec podróżnych oraz umowa o udział w imprezie turystycznej". Przepisy te regulują m.in. zakres informacji udzielanych podróżnym, standardowy formularz informacyjny, ciężar dowodu w zakresie realizacji obowiązków informacyjnych, wymogi formalne umowy o udział w imprezie turystycznej, zasady dopuszczalności zmiany umowy oraz kwestie związane z podwyżką ceny.

tel.: 222 663 264
kontakt@msit.gov.pl
www.gov.pl/sport

ul. Senatorska 14
00-082 Warszawa

Odnosząc się do kwestii posługiwania się nieaktualnymi wpisami rejestrowymi, należy wskazać, że w sektorze turystyki funkcjonuje Centralna Ewidencja Organizatorów Turystyki i Przedsiębiorców Ułatwiających Nabywanie Powiązanych Usług Turystycznych (CEOTiPUNPUT). Za pośrednictwem ewidencji można zweryfikować, czy dany przedsiębiorca posiada wymagany wpis do rejestru organizatorów turystyki i podmiotów ułatwiających nabywanie powiązanych usług turystycznych, a także wysokość jego zabezpieczenia finansowego, oraz to czy przedsiębiorca nie zawiesił działalności lub czy nie jest on objęty postępowaniem w sprawie zakazu wykonywania działalności. Ewidencja tworzona jest na podstawie danych przekazywanych przez marszałków województw z prowadzonych przez siebie rejestrów .

Odnosząc się natomiast do pytania, „czy Ministerstwo Sportu i Turystyki prowadziło lub prowadzi analizy dotyczące rynku komercyjnych wypraw łowieckich oraz kwalifikacji takich usług na gruncie przepisów o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych", należy wskazać, że na stronie internetowej Ministerstwa Sportu i Turystyki publikowane są aktualne komunikaty oraz wyniki badań statystycznych dotyczących rynku turystycznego. Poszczególne rodzaje turystyki nie są objęte odrębnym, szczególnym nadzorem ministra właściwego do spraw turystyki. Minister sprawuje nadzór nad szeroko rozumianym rynkiem turystycznym, obejmującym wiele form i kierunków turystyki.

Mając na uwadze przedstawione informacje, Minister Sportu i Turystyki nie znajduje obecnie podstaw do podjęcia prac legislacyjnych zmierzających do wprowadzenia odrębnych regulacji dotyczących komercyjnej organizacji wypraw łowieckich na gruncie ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

Tym samym petycja w zakresie postulatu zmiany obowiązujących przepisów nie zasługuje obecnie na uwzględnienie.

Jednocześnie należy podkreślić, że minister właściwy do spraw turystyki na bieżąco monitoruje funkcjonowanie rynku turystycznego oraz analizuje praktykę stosowania obowiązujących regulacji. Stanowisko przedstawione w petycji oraz zgłoszone postulaty zostaną odnotowane i mogą zostać uwzględnione w przypadku przyszłych prac analitycznych lub legislacyjnych dotyczących rynku turystycznego.

tel.: 222 663 264
kontakt@msit.gov.pl
www.gov.pl/sport

ul. Senatorska 14
00-082 Warszawa

Z upoważnienia Ministra Sportu i Turystyki

Sekretarz Stanu

Ireneusz Raś

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Adresat;
2. A.a.

tel.: 222 663 264
kontakt@msit.gov.pl
www.gov.pl/sport

ul. Senatorska 14
00-082 Warszawa